

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/313/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117259407
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117259407.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, v konaní právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: A., v konaní právne zastúpený LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Kálov 653/23-2, 010 01 Žilina, IČO: 47 253 096, vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Miroslavom Šutliakom, so sídlom M. M. Hodžu 4058/28, 031 01 Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. 373EX 132/2018, o vymoženie 8 537,20 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 34Ek/313/2017 zo dňa 21.12.2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 21.12.2018 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní vo výške 326,82 Eur (výrok II.). Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že zmluva o revolvingovom úvere, ktorú uzavrel s oprávneným a na podklade ktorej bol vydaný exekučný titul, bola zmluvou spotrebiteľského charakteru. Vyšší súdny úradník ju však vzhľadom na označenie povinného v zmluve identifikačnými znakmi typickými pre označenie podnikateľa ako sú sídlo, IČO či identifikácia zápisu v živnostenskom registri, neposúdil ako zmluvu spotrebiteľského charakteru, ale ako zmluvu uzavretú medzi podnikateľmi podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to nebolo možné aplikovať na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a tiež ani ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinný ďalej v návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že rozhodcovská zmluva, ktorú uzavrel predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak veriteľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Vzhľadom na vyššie uvedené (že zmluva nie je spotrebiteľskou), vyšší súdny úradník konštatoval, že nebolo možné na ňu aplikovať ustanovenia, ktoré sa týkajú neprijateľných zmluvných podmienok v prípade spotrebiteľov. Ďalej uviedol, že v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie je súd povinný preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie prihliadať na okolnosti, ktoré nastali pred jeho vznikom, ako napríklad zmluvné podmienky zmluvy o revolvingovom úvere, zmluvné podmienky rozhodcovskej zmluvy alebo typ záväzkového vzťahu medzi oprávneným a povinným a pod. V týchto prípadoch povinný žiadal exekúciu zastaviť na základe okolností, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a preto vyšší súdny úradník uviedol, že povinný mal možnosť brániť sa uplatnením týchto námietok v základnom konaní a to napríklad zaslaním žalobnej odpovede, avšak povinný túto možnosť nevyužil. K tvrdeniu povinného, že výška vymáhaného nároku je navýšená a predstavuje vyššiu sumu než to čo reálne oprávnenému povinný dlží, ďalej uviedol, že výška vymáhaného nároku bola určená v základnom konaní a to vydaním exekučného titulu. Exekučný súd pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie neskúma, na akom základe bol priznaný peňažný nárok v základnom konaní, ale skúma len súlad výšky vymáhaného nároku v exekučnom titule s výškou vymáhaného nároku uvedeného v návrhu na vykonanie exekúcie. Výšku

peňažného nároku, ktorý si oprávnený voči povinnému uplatnil, tak mohol povinný namietať v základnom konaní, napríklad podaním žalobnej odpovede. Nakoľko dospel k záveru, že tu nie je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d), návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku. Rozhodnutie bolo povinnému doručené dňa 30.01.2019.

3/ Proti rozhodnutiu bola dňa 15.02.2019 elektronicky (cez portál e-Žaloby) podaná sťažnosť povinného, ktorou sa domáhal zrušenia alebo zmeny rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, tak že súd exekúciu zastaví. Zotrval na argumentoch uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, najmä existenciu relevantného exekučného titulu. Zmluva o úvere je formulárovou zmluvou, ktorú používa veriteľ na poskytovanie úverov tak pre fyzické osoby ako i pre podnikateľov a dlžník tak nemal možnosť nijako ovplyvniť znenie takejto zmluvy. Oprávnený od povinného pri podpisovaní vynútenej zmluvy žiadal, aby v zmluve prehlásil, že táto bol uzavretá slobodne a bez nátlaku, čo sa však nezakladá na pravde. Povinný mal úmysel požičať si finančné prostriedky ako fyzická osoba, avšak vzhľadom na formulárové predtlačené zmluvy bol navedený, aby vyplnil aj IČO podnikateľa. Povinný však nebol nijakým spôsobom upovedomený o následkoch vyplnenia IČO v Zmluve o úvere. Takéto zavádzajúce konanie zo strany oprávneného nemôže požívať právnu ochranu a prieči sa ustanoveniam právneho poriadku SR. Povinný do dnešného dňa nemá vedomosť o tom, ako bola vypočítaná zmenková, ktorú do tzv. blankozmenky doplnil oprávnený, a na ktorej zaplatenie ho zaviazal predmetný rozhodcovský rozsudok. Podľa jeho tvrdení uhradil oprávnenému v splátkach 9 251 Eur a ďalšiu sumu mimo splátkovej sumy, pričom mal podľa zmluvy uhradiť sumu 11 484 Eur. Je tak podľa neho zrejmé, že vymáhaná suma je zjavne navýšená oproti sume, ktorú sa povinný zaviazal uhradiť oprávnenému.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

7/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná po zákonom stanovenej lehote. Uznesenie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, sp. zn. 34Ek/313/2017 zo dňa 21.12.2018, bolo povinnému doručené dňa 30.01.2019. Lehota na podanie sťažnosti v zmysle ustanovenia § 242 CSP je 15 dní od doručenia uznesenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predĺžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti. Podľa § 121 ods. 5 CSP je lehota zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času. Povinnému tak začala dňom 31.01.2019 plynúť lehota na podanie sťažnosti, pričom márne uplynula dňa 14.02.2019 (štvrtok), ktorý bol posledným dňom na podanie sťažnosti (na súde, odovzdaním orgánu, ktorý má povinnosť doručiť ho - na pošte alebo elektronickými prostriedkami). Nakoľko povinný podal sťažnosť až dňa 15.02.2019, o čom svedčí potvrdenie o odoslaní elektronického dokumentu nachádzajúce sa v elektronickom exekučnom spise (dátum 15.02.2019 je uvedený aj na podaní urobenom právnym zástupcom povinného), urobil tak po lehote a preto musel súd jeho sťažnosť ako oneskorene podanú zamietnuť podľa § 250 ods. 1 CSP bez toho, aby sa vecne zaoberal dôvodmi uvedenými v sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e príпустné odvolanie.